



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ**

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira  
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam  
post Pentecosten

**Haineuve, Julien**

**Coloniæ Agrippinæ, 1665**

Feria 3. De multiplicatione panum quibus quinque hominum millia  
saturantur. Quod præsertim spectat Christus, non est quid ad se afferas,  
sed quid à te auferas.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-44226**

**F E R I A T E R T I A .**  
**D E Q U I N Q V E H O M I N V M M I L -**  
**L I B U S . S A T U R A T I S , M U L T I P L I C A T I O N E .**  
**Q U I N Q U E P A N U M , Q U A E F U I T F I G U R A .**  
**S A N C T I S S I M I S A C R A M E N T I .**

*Accipit Jesus panes, & cum gratias egisset distribuit discumbentibus: Ioan. 6.*

**V E R I T A S : P R A C T I C A .**

**Q**uod praesertim spectat Christus, non est quid ad se afferas, sed quid à te auferas.

**R**A T I O E S T , *Quia in accessu ad sacramentum, de quo hic praecipue agitur, quod praesertim spectat Christus, est puritas cordis.*

*Atqui ad puritatem cordis magis refert quid à te auferas, quam quid ad Christum afferas.*

*Ergo hoc ipsum est quod praesertim spectat Christus, non quid ad se afferas, sed quid à te auferas: Pravam scilicet cupiditatem qua cor inficitur, & qua sublata purum manet cum gratia, & aptius dispositum ad alias gratias recipiendas.*

**I . P U N C T U M .**

*In 2. par.  
re Dom. 4.  
Quadrages.  
In 3. par.  
9a. Dom.  
6. post.  
Fest.*

**D**E hac panum multiplicatione, & testis: que miraculo conjunctis circumstantiis, jam semel atque iterum supra tractatum est. Quod modò hic proponitur considerandum referri debet ad usum sanctissimi Sacramenti ejus figura quaedam fuit haec panum multiplicatio. Sic enim quotidie divinus ille panis multiplicatur, ut licet innumera hominum millia eo reficiantur, semper tamen superfit quo refici possit: & ve d' imprimis attendenda est illa hominum dispositio quae multiplicatis à Christo panibus saturati sunt. Vide ut omnes sua omnia reliquerunt, unum ut Christum sequerentur. Contemplare attentius ut omnes praedicanti attendunt, & loquenti sic adherent ut sui penitus suorumque obliti nihil aliud curent, nil aliud cogitent. Jam triduo jejunii permanent, nec ulla de cibo loquitur, nullus de discessu verbum facit; nec timent famem, nec laborem metuunt, nec mortem reformidant. Tantum Christo fruuntur, tantum loquentem audiant, vel silentē videant, & sibi satis esse pro-

ficentur. Non discedent nisi iussu vel dimissi, & morientur potius ad ejus devoluti pedes quam ab illo dimitti petant. O praclarum exemplar procuranda dispositionis ad sacramentum! Sic affertur reliquisse nos omnia eporteret si. ut ille esset homines: sic reficiantur communiantes. & tam divina mentis saturitate replemur, ut non aliquid nos reliquisset sed mutatio in melius, tum facile sentiremus.

Hunc in finem proponitur veritas modo expendenda, quod ex multis quae videntur facienda paranti se ad sacrum epulum, *Non tam positivum aliquid Christus spectat quod ad se afferas, quam negativum, ne afferas: & quod à te prius tollas quam accedas.*

Ratio jam saepe potuit agitari, sed quoties agitur de praeparando corde ad orationem vel Communionem nihil aliud inquirendum aptius: & convenientius quam ipsius cordis puritas & munditia. *Beati mundo corde quoniam ipsi Deum videbunt.* Non tantum aliquando in gloria, sed jam in gratia quam percipiant tam uberem, & copiosam, ut verè Deum praesentem sentiant & quodammodo videant. Cum enim sit idem Dominus hic recipiendus à nobis, qui nos in caelo recipiet, sicut ut ab eo recipiamur, maxime requiritur puritas & munditia. sic ut eum recipiamus, eadem suo modo puritas quaeritur, quia velut pro eodem à nobis duci debet, & à Christo nos recipi, & nos Christum recipere. *Et Ps 177. ero immaculatus cum eo, & observabo me ab iniquitate mea;* dicendum cum Davide quotiescum Christo nobis versandum est, sive in caelo, sive in terra, semper & ubique est Christus, semper est Dominus, ubique sanctus & sanctitatis amantissimus. *Sancti eritis quia ego sanctus sum, dicit Dominus.* Levit. 11. 1. Pet. 1.

Adde, quod cum ex se satis sit progenus ad conferendas gratias, dum nihil ex parte nostra obstat; hoc unum maxime quaerit nihil ut obsit, cumque aliud quod obstat vehementius nihil sit quam

III. PUNCTUM.

quam impuritas cordis aut affectuum; quid est quod illi iustus Persolvamus? Nonne tam sæpe audis illum inclamantem, *Lavamini, mundi estote, auferite malum cogitationum vestrarum ab oculis meis. & venite;* Quasi diceret, nec aliter etiam venire audeatis. Nonne hoc tibi notum? Nonne hoc tibi videtur æquum? Nonne hoc tibi commendum quod dixit Petrus: *Si non laveris te, non habebis partem mecum?*

II. PUNCTUM.

**A**QUI ad puritatem cordis magis refert quid a te auferas, quam quid ad ipsum afferas.

Afferendum quidem est cor mundum quod petit, sed cor ut mundetur, non tantæ est positivæ nostræ operæ quàm negativæ. Nihil quidquã nisi cum gratia poteris, sed poteris cum ipsa facilius quæcunque dicuntur positiva, id est, actu ipso præstanda ut orare, confiteri, abstinere & similia, quàm non amare honorem, non timere contemptum, nulla te denique præperam affici; hæc sunt scilicet negativa quæ præ aliis difficultiora sunt etiam cum pari gratia, & quæ minus proinde damus, in quibus tamen dandis tota consistit puritas, quia hæc sunt quæ coinquinant hominem, hæc sunt quæ dicuntur à nobis auferenda, hæc sunt quæ magis refert auferre ad cordis puritatem, quia donec à corde auferantur, cor non erit purum; statim autem atque sublata fuerint, purificabitur.

*Aufer ruginem de argento & egredietur vas purissimum,* ait Sapiens, *Si quis emundaverit ab istis, erit vas in honorem sanctificatum, & utile Domino ad omne opus bonum paratum,* inquit Apostolus, *Auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei, domum negotiationis;* ait ipse Dominus, *Aufer ipse quidem solus ab invidis Judæis quæ in templo vendebantur, sed vult à te simul volente & libente auferri quod in templo cordis tui profanum est & immundum. Si abstuleris de medio tui casenam, O præclare dictum! sunt enim non modo concatenati cordis affectus, sed cor ita suis ligatur affectibus, ut catena cordis sit ipse cordis affectus, neque aliter cor ligari desinat, quam desinat prævè ather. Dissolve colligationes impietatis, solve fasciculos deprimen-*

**Q**UOD spectat ergo præcipuè Christus Dominus, non tam est quid ad se afferas, quam quid à te auferas, Quia in tuis illis pravis affectibus auferendis puritas cordis quam maxime quaerit, sita est; & charitas tua major ostenditur cum quod in te est difficilius, tibi que carius, non negas petenti Christo. Sic Incorruptio facit esse proximum Deo, Et sic proximum esse Deo facit esse sanctum, esse beatum, esse divinum.

Hinc apè Sapiens: *Qui mundus est, ractum est. Præparatio opus ejus, Quasi diceret, rem totam perfectam, totum confecit negotium qui mundus esse cepit. Unde & Apostolus: Hæc ergo habentes pro-missiones, carissimi, mundomur nos ab omni inquinamento carnis & Spiritus, perfectientes sanctificationem in timore Dei. Arduum quidem opus, sed opus est etiam grande, præparare animum recipiendo Christo. Neg enim homini præparatur habitatio sed Deo. Mundate domum Domini, aufer-te omnem immunditiam de sanctuario. Hoc videlicet cogitandum, nil minus agi quam de paranda domo Domini, quàm de ornando sanctuario & instruendo propitiatorio ubi verissimè sedeat Christus Dominus.*

Quod autem à te petitur, licet arduum & difficile sentiat, non est bonum aliquod quo te privas, sed malum est quo te privari bonum est & beatum. Aut certe si te putas dare aliquid, vide cui des, nempe Deo cui nihil unquam perit datum, unde aptissimè Sapiens: *Honora Dominum de tua substantia, & implebuntur horrea tua saturitate, & vino torcularia tua redundabunt. Hoc est videlicet honorare Dominum de nostra substantia, quando pro illius honore naturales cordis affectus expurgamus; tum verò Dominus seipso nos ita reficit & saturat, ut quod jam dixi, non dedisse sed accepisse sentiamus. Hinc & alius Sapiens, Bono animo gloriam redde Deo. Da Altissimo secundum datum ejus, quoniam Dominus retribuens est, & septies tantum reddet tibi. Nonne jam sæpe multis nos prævenit? Nonne sæpe multa in celo aobis reservat? Ex quasi nihil illa essent, quasi nihil fecisset, aut facturus esset: nunc in præsentem etiam multiplicanda spondet quæ ipsi ultrò dederimus: nec tamen excitantur ad id dandum quod postulat! Infida certe nimis humana corda.*

Vide Introitum hujus 3. partis.